

Eigenlijk was het al een hele tijd merkbaar. Onze trouwe "Friedl", de geweldige nazoek speurneus begon oud te worden. Een zware epilepsieaanval die ze ternauwernood overleefde en daarna een waggelend gangwerk, dat haar voor het zware nazoek werk ongeschikt maakte.

Budapest.

De eerste contacten werden gelegd per email en daarna per telefoon bevestigd. Een hertenrode reu met zwart masker zou voor ons gereserveerd worden! Het zou een zeer "Starker Rüde" worden!

Een retour reisje naar Hongarije richting Balatonmeer is al snel ruim 3.000 km; vliegen is een enkele reis 2 uur en dan ook nog stukken voordeliger. Zodoende kozen wij voor de laatste optie.

Ruim 2 maanden vooraf gepland, maar op 4 aug. was het dan zover en begon de reis naar Budapest om onze Hannoveraanse pup, "Herr Peter" op te halen.

Het ging meteen al mis op Schiphol. Netjes in de ellenlange rijen wachten om te "boarden" toen omgeroepen werd, dat met de "kist" die klaar stond voor de vlucht naar Budapest niet gevlogen kon worden. Het vliegtuig was net aangekomen uit Engeland en had onderweg bliksemingslag gehad. Dus in een volgepropte bus – als sardientjes – naar een ander vliegtuig. Het begint dan al een beetje te kriebelen, want over hoeveel tijdverlies praat je??

Maar dat bleek reuze mee te vallen, er was uiteindelijk sprake van slechts 10 minuten vertraging.

Prof.Dr. Buzgo

Budapest Liszt Ferenc International Airport

Aankomst Budapest Airport. Geen groot vliegveld, maar wel vreselijk druk. Ladingen met toeristen, allemaal over elkaar heen rollend om hun koffers te bemachtigen.

In een grote hal aangekomen op zoek naar de Shuttle bus voor het hotel. Op het papier dat uit het email systeem kwam, stond dat er gebeld moest worden om de bus van het hotel "op te laten draven". Maar goede raad is duur, als je geen wisselgeld hebt, dan maar even wat Euro's omzetten in Forinten!. Want Hongarije is niet aangesloten bij de EU, dus dat werd puzzelen. Aan het loket van het wisselkantoor een bemanning van uitermate "zure" dames, het wisselgeld werd als het ware in het bakje gesmeten. En je kreeg een pak vervuilde bankbiljetten.

Doch na een telefoontje kwam het "busje" en meteen viel het al op hoe vreselijk heet het in Hongarije was. Wat een verschil met Nederland, een verschil van ruim 15 C graden. Dat het de volgende dag nog véél erger zou worden, kon je niet vermoeden!!

Airport Hotel Budapest lag inderdaad niet ver van het vliegveld en de kamer zag er prima uit. Alleen de zon scheen met volle kracht op het raam, (dat met geen mogelijkheid open kon) pffff, wat een hitte verschil met thuis. De airco werkte niet en het leek wel een broeikas.

Met vooruitziende blikken een paar weken van te voren, getracht het verblijf in Budapest op te vrolijken met een middag-stadstoer en met de papieren naar de balie. De receptioniste bekeek e.e.a., maar had nog nooit van het geboekte bedrijf gehoord. Dan maar even bellen, er werd niet opgenomen. Wat nu? Goede raad was duur. Zou dit een bedrijf zijn, dat op Internet argeloze toeristen vooruit liet betalen en dan...????

Dan maar een hapje eten en juist op het moment dat de menukaart van het hotel bestudeerd werd, kwam een "heer" de lobby van het hotel binnen. Hij was volgens mij zo uit de film de "Godfather" gestapt, zwart strak zittend streepjes pak, zwarte hoogglanzende zonnebril en een strakke uitdrukking. Echter het bleek toch iemand te zijn van mijn stadstoer en met zéér hoge snelheid een duizelingwekkende rit door Budapest, met snelheden boven de 100 km. om afgezet te worden bij de betreffende touringbus.

Een gevoel van onbehagen tijdens deze race door Budapest, doch met de wijze woorden van mijn moeder in het achterhoofd "Ze zullen jou nooit kidnappen, ze brengen je binnen 15 minuten weer terug", maar uit het zwart geblindeerde raampje gekeken naar de statige boulevards.

De toer was zeker indrukwekkend, wat is Budapest een prachtige stad met veel historie. Iedere keer kwamen de verhalen van "Sissi de Keizerin" weer naar boven.

[Körcsönyi Peter Hermann](#)

Tja en dan kwam eindelijk 5 aug. in zicht. Dé dag dat de kleine Peter afgeleverd zou worden. Om precies 13.00 uur verscheen de fokker Dr. Prof. Jozsef Buzgo in de lobby en omdat het buiten bloedheet was, voor mij even een raadsel hoe dat zou gaan met de pup in de auto. Geen probleem, de vrouw van Herr Buzgo liep al buiten op het terras met de kleine Peter aan de lijn. De eerste aanblik was bijna emotioneel te noemen: wat een schoonheid, wat een ongelooflijk mooie pup!

Een glanzende hertenrode vacht met zwarte snuit. Brutaal staarde de kleine Peter mij aan: dit was liefde op het eerste gezicht.

Op het terras nog even een babbeltje gemaakt en ik zag uit een ooghoek de blikken van Herr Buzgo op mijn reiskenneltje gevestigd.

Körcsönyi Peter Hermann

Inderdaad een Hannoveraanse pup van 9 weken is zeker 3 kilo zwaarder dan een Labrador pup van die leeftijd. Toen Herr Buzgo ook nog eens ging vragen of ik de pup daarin naar Nederland wilde vervoeren, voelde ik het water langs mijn rug lopen. Het vermoeden was er zeker, dat ze dachten hoe gaat ze **dit** oplossen.

Het werd ook een toer, Peter werd in het kenneltje “gepropt” en ja hoor op het vliegveld kwam er al meteen een medewerker naar mij toe, die zei (en terecht) dat vervoer van zo een grote hond in zo een klein kenneltje “Nicht Erlaubt” (niet toegestaan) was.

Wat nu?? Op zondagmiddag terug naar Budapest, andere kennel kopen, dan krijg je vervoer in het ruim..... Alle spookscenario's vlogen door mijn hoofd.

Met alle mogelijk charmes maar verteld, dat het “slechts” een vluchtje naar Amsterdam was, “slechts” twee uur vliegen (dat laatste klopt ook inderdaad) en dat de pup tijdens de reis vast lekker ging liggen slapen (ook dat klopte).

Niet overtuigd, liet men mij toch maar doorlopen. Snel naar de “Gate” en nu maar duimen dat de pup onderweg niet in gillen zou uitbarsten. Hij zat immers naast mij in de cabine!

Pffff.... Gelukkig kwamen we verder prima aan in Amsterdam.

Henny M. Schoor

